

stre her indtager, at der skal kunne være nogen Variation under Hensyn til Prisforhold og Levelfod, og derfor har vi stillet Forslag i saa Henseende. Jeg er af den Mening, at i mange Tilfælde vilde et Børnefradrag paa 150 Kr. i visse Landkommuner reelt betyde en større Lettelse end 250 Kr. i visse Købstæder og 300 Kr. i København. Jeg skal altsaa anbefale mine Meningsfæller at stemme mod Ændringsforslagene under Nr. 2—4.

H. P. Hansen (Sorø Amt): Den ærede Ordfører, Hr. Hagbart Berg, udtalte, at mange af Kommunerne var vanskeligt stillet, og det er fuldkommen rigtigt, men netop fordi mange Kommuner for Tiden er vanskeligt stillet, vilde det være rimeligt at give Ligningsmyndighederne Mulighed for at kunne forhøje Skatten for de større Indtægter, saa at Kommunerne kunde faa de nødvendige Midler til den kommunale Drift, uden at man skulde være nødsaget til at beskatte Folk med mindre Indtægter saa stærkt, som Følgen vil blive, hvis Flertallets Forslag vedtages. Hvis derfor det ærede Medlem virkelig vil være med til at hjælpe de nødstedte Kommuner, burde han stemme for, at Kommunerne fik Lejlighed til at skaffe sig de nødvendige Midler, men det vilde det ærede Medlem ikke. Det ærede Medlem anbefalede et Ændringsforslag, hvorved Kommunerne frie Ret til at skaffe sig de Penge, de evnede, i meget høj Grad beskæres. Derfor kan jeg ikke tage det ærede Medlems Udtalelser om disse stakkels Kommuner som særdeles velmente overfor Kommunerne. Den af det ærede Medlem anbefalede Ordning kommer til at virke til Gunst for de Folk, der har de store Indtægter; det er det, der betegner Forskellen mellem den Ordning, vi ønsker, og den, som foreslaas af det ærede Medlems Parti og de konservative Medlemmer. Det ærede Medlem fremdrog som Eksempel paa, hvordan det kunde gaa, hvis vort Forslag vedtoges, at en Mand med 5 Børn og en Indtægt paa 3 000 Kr. kunde komme til at nøjes med at betale 2 Kr. i Skat. Ja, det er jo lige sat paa Grænsen; 5 Børn med Fradrag paa 300 Kr. for hvert giver et samlet Fradrag paa 1 500 Kr.; den vedkommende kommer da lige ned

paa det Punkt, hvor det frie Skøn kan komme til at virke, hvis vort Forslag bliver vedtaget. Men hvis nu Manden med de 3 000 Kr.s Indtægt og de fem Børn er saaledes stillet, at han ingen Skatteevne har, er der ikke noget urimeligt i, at han bliver fritaget for at betale Skat, og det Forhold kunde meget let indtræffe, at en Mand med 5 Børn og 3 000 Kr.s Indtægt ingen Skatteevne havde. Der kunde ogsaa tænkes det Tilfælde, at en saadan Mand havde nogen Skatteevne, saa vilde Ligningsmyndighederne ikke nedsætte ham til det laveste Beløb, de havde Ret til. Jeg synes, det Eksempel, det ærede Medlem fremdrog, netop viser, hvor nødvendigt det er at vedtage Socialdemokraternes Ændringsforslag, for at Ligningsmyndighederne kan faa Lejlighed til at skabe en retfærdig Ligning i de enkelte Tilfælde; det kan man ikke efter Flertallets Forslag.

At det ærede Medlem kunde være forbavset over, at de kommunale Organisationer ikke havde udtalt sig om disse forandrede Skattesatser, skønt Forslaget havde været forelagt dem, forstaar jeg ikke. Det Forslag, der blev tilsendt de kommunale Organisationer til Udtalelse, omfattede foruden de Spørgsmaal, som vi havde stillet Ændringsforslag om, en Række andre Bestemmelser, som det er af største Vigtighed for Kommunerne at faa gennemført og faa gennemført hurtigt, og det ærede Medlem, som ikke er helt ukendt med Organisationslivet, ved, at det er ikke altid let at opnaa Enighed om alting i slige Foreninger. De paagældende Organisationer er paa det rene med, at skal deres Udtalelser have tilstrækkelig Betydning overfor den højtærede Minister, der forelægger dem et saadant Forslag til Udtalelse, maa deres Optræden være nogenlunde enig. Det er den Betragtning, som har gjort sig gældende indenfor adskillige af Organisationerne. Følgelig har man udtalt sig om de Spørgsmaal, man var enig om, og undladt at udtale sig om de andre. Men deraf følger dog ikke, at man i den Grad skulde være bundet af det Forslag, der har været forelagt, at man ikke skulde kunne tage Spørgsmaal op, som man ikke i de paagældende Bestyrelser kunde blive enig om.

Jeg maa gøre den ærede Ordfører